

Nestlén valitus kohdistuu tarkemmin sanottuna unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisuun siitä, että kun kyse on sen alueen laajuudesta, jolla tavaramerkin käytön kautta syntynyt erottamiskyky on näytettävä toteen, kyseisen tavaramerkin käytön kautta syntynyt erottamiskyky on näytettävä toteen koko Euroopan unionin alueella, eli kaikissa kyseessä olevissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 muuttamisesta sekä maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 kumoamisesta 16.12.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2424 (EUVL 2015, L 341, s. 21).

Valitus, jonka Mondelez UK Holdings & Services Ltd, aiemmin Cadbury Holdings Ltd on tehnyt 15.2.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services v. EUIPO – Société des produits Nestlé, 15.12.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, aiemmin Cadbury Holdings Ltd (edustajat: T. Mitcheson, QC, barrister, P. Walsh, J. Blum ja S. Dunstan, solicitors)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), Société des produits Nestlé SA

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-112/13 antaman tuomion seuraavat osat:

- 1) perustelut, jotka koskevat ensimmäisen kanneperusteen toista osaa ja jotka on esitetty tuomion 37–44 kohdassa
- 2) perustelut, jotka koskevat ensimmäisen kanneperusteen ensimmäistä osaa ja jotka on esitetty tuomion 58–64 kohdassa
- 3) perustelut, jotka koskevat ensimmäisen kanneperusteen kolmatta osaa ja jotka on esitetty tuomion 78–111 kohdassa ja
- 4) perustelut, jotka koskevat ensimmäisen kanneperusteen neljättä osaa ja jotka on esitetty tuomion 144–169 kohdassa, ja 177 kohdan sen osan, jonka mukaan ”vaikka oli osoitettu, että riidanalainen tavaramerkki oli tullut käytön perusteella erottamiskykyiseksi Tanskassa, Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa, Alankomaissa, Itävallassa, Suomessa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa”.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ensimmäisen kanneperusteen toista osaa koskevissa perusteluissaan, jotka on esitetty tuomion 37–44 kohdassa. Toinen osa koskee tavaramerkin käyttöä kaikkia niitä tavaroita varten, joita varten se on rekisteröity. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan, että liiketoiminnassa suklaapatukka, jossa on neljä puolisuunnikkaan muotoista riviä, voidaan luokitella makeiseksi tai keksiksi.
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäistä osaa koskevissa perusteluissaan, jotka on esitetty tuomion 58–64 kohdassa. Ensimmäinen osa koskee tavaramerkin käyttöä siinä muodossa kuin se on rekisteröity. Mondelez väittää, ettei tavaramerkkiä ole käytetty lainkaan siinä muodossa kuin se on rekisteröity. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisiä oikeudellisia arviointiperusteita, (i) kun se ei painottanut riittävästi tekemäänsä päätelmää, jonka mukaan patukka on sellainen muoto, joka tulee luontevasti mieleen kyseessä olevista tavaroista, ja (ii) kun se nojautui muodon ja sanan KIT KAT väliseen ”spontaaniin ja välittömään mielleyhtymään” asiassa C-215/14 Société des Produits Nestlé, EU:C:2015:604 (jäljempänä asia C-215/14) esitetyn vastaisesti.

- 3) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ensimmäisen kanneperusteen kolmatta osaa koskevissa perusteluissaan, jotka on esitetty tuomion 78–111 kohdassa. Kolmas osa koskee sitä, että tavaramerkkiä ei ole käytetty riittävästi tuotteen alkuperän osoituksena ja näyttöä, joka tästä on esitetty. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellistä oikeudellista arviointiperustetta, kun se tukeutui tunnistamisesta ja miellelyhtymästä tekemiinsä päätelmiin. Asianmukainen lähestymistapa on kysyä, mielletäänkö kohderyhmässä pelkästään tämän tavaramerkin, eikä muiden tavaramerkkien, joita mahdollisesti myös on esillä, perusteella, että sillä varustettu tavara tai palvelu on peräisin tietystä yrityksestä unionin tuomioistuimen asiassa C-215/14 esittämien perustelujen mukaisesti.
- 4) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ensimmäisen kanneperusteen neljättä osaa koskevissa perusteluissaan, jotka on esitetty tuomion 144–169 kohdassa ja 177 kohdan siinä osassa, jonka mukaan ”vaikka oli osoitettu, että riidanalainen tavaramerkki oli tullut käytön perusteella erottamiskykyiseksi Tanskassa, Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa, Alankomaissa, Itävallassa, Suomessa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa”. Neljäs osa koskee sitä, ettei ole esitetty näyttöä siitä, että tavaramerkki olisi tullut käytössä erottamiskykyiseksi Euroopan unionissa. Unionin yleinen tuomioistuin oli oikeassa todetessaan, ettei Nestlé ollut osoittanut, että tavaramerkki oli tullut erottamiskykyiseksi kaikkialla Euroopan unionissa, eikä Mondelez halua kyseenalaistaa tätä päätelmää. Mondelez kuitenkin riitauttaa toteamuksen, jonka mukaan Nestlé olisi osoittanut, että tavaramerkki on tullut tavaroiden osalta jossain vaiheessa erottamiskykyiseksi kymmenessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai ylipäänsä tullut erottamiskykyiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen soveltamalla virheellistä oikeudellista arviointiperustetta jokaiseen kyseiseen jäsenvaltioon, sillä tunnistaminen, yksilöinti tai miellelyhtymä eivät vastaa unionin tuomioistuimen asiassa C-215/14 edellyttämää perustetta, jonka mukaan merkityksellistä on se, että kohderyhmä mieltää tavaramerkin osoitukseksi alkuperästä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 6.3.2017 – Administration des douanes et des droits indirects ja Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer) v. Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot ja Patrice Raillot

(Asia C-115/17)

(2017/C 178/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Administration des douanes et des droits indirects ja Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Vastapuolet: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot ja Patrice Raillot

Ennakkoratkaisukysymys

Onko perusoikeuskirjan 49 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sillä, että henkilö tuomitaan siitä, että hän on saanut perusteettomia vientitukia tavaroiden, joille tukea oli haettu, luonnetta koskevien vilpillisten menettelyiden tai väärin ilmoitusten johdosta, vaikka kyseisen henkilön tosiasiallisesti viemät tavarat voivat tosiseikkojen tapahtumahetken jälkeen tapahtuneen säännösten muutoksen johdosta sittemmin saada kyseisiä tukia?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.3.2017 – Reinhard Nagel v. Swiss International Air Lines AG

(Asia C-116/17)

(2017/C 178/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hamburg